

LIETUVOS RESPUBLIKOS
DARBO KODEKSO 108, 109, 139, 213 STRAIPSNIŲ IR PRIEDO PAKEITIMO
ĮSTATYMAS

2021 m.

d. Nr.

Vilnius

1 straipsnis. 108 straipsnio pakeitimas

1. Pakeisti 108 straipsnio 5 dalį ir ją išdėstyti taip:

„5. Jeigu užsienio valstybės jurisdikcijai priklausantis darbdavys Lietuvos Respublikos socialinės apsaugos ir darbo ministro nustatyta tvarka pateikia Valstybinei darbo inspekcijai motyvuotą pranešimą dėl šio straipsnio 4 dalyje numatyto laikotarpio pratęsimo, kol faktinė komandiruotės trukmė neviršija 12 mėnesių, šis laikotarpis pratęsimas, tačiau neviršijant 18 mėnesių faktinės komandiruotės trukmės.“

2. Pripažinti netekusiomis galios 108 straipsnio 13 ir 14 dalis.

3. Pakeisti 108 straipsnio 15 dalį ir ją išdėstyti taip:

„15. Kelių transporto priemonių vairuotojams, vežantiems krovinius ir (arba) keleivius tarptautiniais kelių maršrutais ir atitinkantiems šio straipsnio 1 dalyje išvardytus atvejus, darbo sąlygų ypatumus nustato kelių transporto santykius reglamentuojantys įstatymai.“

2 straipsnis. 109 straipsnio pakeitimas

Pakeisti 109 straipsnio 1 dalį ir ją išdėstyti taip:

„1. Užsienio valstybės jurisdikcijai priklausantis darbdavys, komandiruojantis darbuotoją laikinai dirbti Lietuvos Respublikos teritorijoje ilgesniam kaip trisdešimties dienų laikotarpiui arba dirbti statybos darbų, nustatytų Lietuvos Respublikos statybos įstatyme, Lietuvos Respublikos socialinės apsaugos ir darbo ministro nustatyta tvarka apie tai ne vėliau kaip iki šio darbuotojo darbo Lietuvos Respublikos teritorijoje pradžios informuoja Valstybinę darbo inspekciją.“

3 straipsnis. 139 straipsnio pakeitimas

1. Papildyti 139 straipsnį 5 dalimi:

„5. Jei darbdavys yra subrangovas, rangovas subsidiariai atsako už darbo užmokesčio, įskaitant padidintą apmokėjimą už viršvalandinį darbą, darbą naktį, darbą poilsio ir švenčių

dienomis, mokėjimą darbuotojui, dirbančiam darbus, nustatytus Lietuvos Respublikos statybos įstatyme.“

2. Papildyti 139 straipsnį 6 dalimi:

„6. Šio straipsnio 5 dalyje nustatyta subsidiari rangovo, jei darbdavys yra subrangovas, atsakomybė apsiriboja darbuotojo teisėmis, įgytomis atliekant darbo funkcijas, kai vykdoma sutartis, sudaryta tarp rangovo ir subrangovo.“

4 straipsnis. 213 straipsnio pakeitimas

Pakeisti 213 straipsnio 3 dalį ir ją išdėstyti taip:

„3. Individualus darbo ginčas dėl teisės yra nesutarimas tarp darbuotojo ar kitų darbo santykių dalyvių, iš vienos pusės, ir darbdavio, iš kitos pusės, kylantis sudarant, keičiant, vykdanč ar nutraukiant darbo sutartį, taip pat dėl darbo teisės normų nevykdymo ar netinkamo jų vykdymo darbo santykiuose tarp darbuotojo ir darbdavio. Darbo ginčo šalimi laikomas ir buvęs darbdavys, taip pat asmuo, išreiškęs norą sudaryti darbo sutartį, kai su juo buvo atsisakyta ją sudaryti, rangovas, taip pat asmenys, turintys teisę į darbuotojo darbo užmokestį ar kitas su darbo santykiais susijusias išmokas.“

5 straipsnis. Kodekso priedo pakeitimas

Pakeisti Kodekso priedą ir jį išdėstyti taip:

„Lietuvos Respublikos
darbo kodekso
priedas

ĮGYVENDINAMI EUROPOS SĄJUNGOS TEISĖS AKTAI

1. 1991 m. birželio 25 d. Tarybos direktyva 91/383/EEB, pateikianti papildomas priemones, skatinančias gerinti terminuotuose arba laikinuose darbo santykiuose esančių darbuotojų saugą ir sveikatą darbe, su paskutiniais pakeitimais, padarytais 2007 m. birželio 20 d. Europos Parlamento ir Tarybos direktyva 2007/30/EB.

2. 1991 m. spalio 14 d. Tarybos direktyva 91/533/EEB dėl darbdavio pareigos informuoti darbuotojus apie galiojančias sutarties arba darbo santykių sąlygas.

3. 1996 m. gruodžio 16 d. Europos Parlamento ir Tarybos direktyva 96/71/EB dėl darbuotojų komandiravimo paslaugų teikimo sistemoje su paskutiniais pakeitimais, padarytais 2018 m. birželio 28 d. Europos Parlamento ir Tarybos direktyva (ES) 2018/957.

4. 1997 m. gruodžio 15 d. Tarybos direktyva 97/81/EB dėl Bendrojo susitarimo dėl darbo ne visą darbo dieną, kurį sudarė Europos pramonės ir darbdavių konfederacijų

sąjunga (UNICE), Europos įmonių, kuriose dalyvauja valstybė, centras (CEEP) ir Europos profesinių sąjungų konfederacija (ETUC), su paskutiniais pakeitimais, padarytais 1998 m. balandžio 7 d. Tarybos direktyva 98/23/EB dėl Direktyvos 97/81/EB dėl Bendrojo susitarimo dėl darbo ne visą darbo dieną, kuri sudarė Europos pramonės ir darbdavių konfederacijų sąjunga (UNICE), Europos įmonių, kuriose dalyvauja valstybė, centras (CEEP) ir Europos profesinių sąjungų konfederacija (ETUC), taikymo išplėtimo Jungtinei Didžiosios Britanijos ir Šiaurės Airijos Karalystei.

5. 1998 m. liepos 20 d. Tarybos direktyva 98/59/EB dėl valstybių narių įstatymų, susijusių su kolektyviniu atleidimu iš darbo, suderinimo su paskutiniais pakeitimais, padarytais 2015 m. spalio 6 d. Europos Parlamento ir Tarybos direktyva (ES) 2015/1794.

6. 1999 m. birželio 28 d. Tarybos direktyva 1999/70/EB dėl Europos profesinių sąjungų konfederacijos (ETUC), Europos pramonės ir darbdavių konfederacijų sąjungos (UNICE) ir Europos įmonių, kuriose dalyvauja valstybė, centro (CEEP) bendrojo susitarimo dėl darbo pagal terminuotas sutartis.

7. 2000 m. birželio 29 d. Tarybos direktyva 2000/43/EB, įgyvendinanti vienodo požiūrio principą asmenims nepriklausomai nuo jų rasės arba etninės priklausomybės.

8. 2000 m. lapkričio 27 d. Tarybos direktyva 2000/78/EB, nustatanti vienodo požiūrio užimtumo ir profesinėje srityje bendruosius pagrindus.

9. 2001 m. kovo 12 d. Tarybos direktyva 2001/23/EB dėl valstybių narių įstatymų, skirtų darbuotojų teisių apsaugai įmonių, verslo arba įmonių ar verslo dalių perdavimo atveju, suderinimo su paskutiniais pakeitimais, padarytais 2015 m. spalio 6 d. Europos Parlamento ir Tarybos direktyva (ES) 2015/1794.

10. 2002 m. kovo 11 d. Europos Parlamento ir Tarybos direktyva 2002/14/EB dėl bendros darbuotojų informavimo ir konsultavimosi su jais sistemos sukūrimo Europos bendrijoje su paskutiniais pakeitimais, padarytais 2015 m. spalio 6 d. Europos Parlamento ir Tarybos direktyva (ES) 2015/1794.

11. 2003 m. lapkričio 4 d. Europos Parlamento ir Tarybos direktyva 2003/88/EB dėl tam tikrų darbo laiko organizavimo aspektų.

12. 2006 m. liepos 5 d. Europos Parlamento ir Tarybos direktyva 2006/54/EB dėl moterų ir vyrų lygių galimybių ir vienodo požiūrio į moteris ir vyrus užimtumo bei profesinės veiklos srityje principo įgyvendinimo (nauja redakcija).

13. 2008 m. spalio 22 d. Europos Parlamento ir Tarybos direktyva 2008/94/EB dėl darbuotojų apsaugos jų darbdaviui tapus nemokiam (kodifikuota redakcija) su paskutiniais pakeitimais, padarytais 2015 m. spalio 6 d. Europos Parlamento ir Tarybos direktyva (ES) 2015/1794.

14. 2008 m. lapkričio 19 d. Europos Parlamento ir Tarybos direktyva 2008/104/EB dėl darbo per laikinojo įdarbinimo įmones.

15. 2009 m. birželio 18 d. Europos Parlamento ir Tarybos direktyva 2009/52/EB, kuria numatomi sankcijų ir priemonių nelegaliai esančių trečiųjų šalių piliečių darbdaviams būtiniausi standartai.

16. 2010 m. kovo 8 d. Tarybos direktyva 2010/18/ES, įgyvendinanti patikslintą BUSINESSEUROPE, UEAPME, CEEP ir ETUC sudarytą Bendrąjį susitarimą dėl vaiko priežiūros atostogų ir panaikinanti Direktyvą 96/34/EB.

17. 2020 m. liepos 15 d. Europos Parlamento ir Tarybos direktyva (ES) 2020/1057, kuria nustatomos konkrečios su Direktyva 96/71/EB ir Direktyva 2014/67/ES susijusios kelių transporto vairuotojų komandiravimo taisyklės ir iš dalies keičiami Direktyva 2006/22/EB, kiek tai susiję su vykdymo užtikrinimo reikalavimais, ir Reglamentas (ES) Nr. 1024/2012.“

6 straipsnis. Įstatymo įsigaliojimas, įgyvendinimas ir taikymas

1. Šis įstatymas, išskyrus šio įstatymo 1 straipsnio 3 dalį, 5 straipsnį ir šio straipsnio 3 dalį, įsigalioja 2021 m. rugpjūčio 1 d.

2. Šio įstatymo 1 straipsnio 3 dalis ir 5 straipsnis įsigalioja 2022 m. vasario 2 d.

3. Lietuvos Respublikos socialinės apsaugos ir darbo ministras iki 2021 m. liepos 31 d. priima šio įstatymo įgyvendinamuosius teisės aktus.

4. Šio įstatymo 3 straipsnio nuostatos taikomos rangovams, kurie sudarė sutartis su subrangovais po 2021 m. rugpjūčio 1 d.

Skelbiu šį Lietuvos Respublikos Seimo priimtą įstatymą.

Respublikos Prezidentas